

נשיא בורסת היהלומים הישראלית, ד"ר לפשיק, לא נשאר ללא התן. שבועיים בלי בד אחרי שבתו, רות שגיא, נטלה מ' מנו אחד, שעה שהתגרשה מהעיתונאי יהודי שוע שגיא, באה בתו הצעירה דפנה ערוך (19), והביאה לו חתן אחר, את סם ריבן, מהנדס יעוץ אמריקאי יפה תואר ב' מושגים לאטיניים.

סם הוא בעל עבר ציוני עשיר. עוד לפני מספר שנים הכיר את ישראל, בשבתו בניור יורק, באמצעות שולמית רון, בתו של מזכיר אגודת העיתונאים, ששהתה או במט רופולין האמריקאית. אז הילכו שמועות, שא הוא יקשור את גורלו בגורל ארבע, ישא את שולמית לאשה. כעבור זמן לא הרבה, ברר שלמרת פרידתו משולמית, נשאר סם ציוני נילה והידק את קשריו עם ישראל. הפעם היה זה באמצעות דילת אל-על ה' יפה יהודית (גידי) אמור, מי שהיתה שחקנית באהל ואשתו של שחקן הבימה 'שלמה ברישביט'. בגללה הגיע סם אפי' לו לארץ עצמה והתחיל לעבוד במקצועו, תחילה בחברת אמקור ואחר כך במכון ה' בדק בלוד.

אבל גידי איכזבה את סם. נראה שהיא מעדיפה לנהל את חייה הפרטיים הרחק מ' גבולות הארץ. היא אמרשה את הרומן שלה עם שחקן האהל אברהם דור, ה' משתלם מזה שנתיים בלונדון. סם לא איבד את הלהט הציוני שלו והמשיך בשקדנות

דפנה ערוך

להחזיק בתורה ההרצליאנית: 'אם תרצו איך זו אגדה'. וכך הגיע אל דפנה התמירה והיפהפיה. דפנה היתה במשך שלוש שנים חברתו הקבועה של הצייר איקא ישראלי. היתה

על כל האומות

מכונה של אהבה

הייתי יכול להיות עם אשה כל החיים, לולא הכניס אלוהים ללוח-השנה את החודשים אוגוסט-ספטמבר. אלה חודשים נוראים בש' ביל חי נשואין. ממש בלתי-אפשריים. אז תוקף אותך משהו שהנשואין לא הולכים איתו ביחד. הייתי אומר שזה האביב, לולא התחיל האביב במאי. אולי זה האביב של הגברים עם הצחה מאוחרת."

אברי אונגר

מזכרת מנשואין אחרונים אלה נשאר לאברי בן, בן חמש וחצי.

בשביל פקיד מסי-הכנסה, המקצוע של אברי זה דיג. ולא צריך להיות תמיד צי' גיים. הוא באמת דיג, ולא מהסוג שאתם

אומרים שכבר לא נשארו גברים של ממש בארץ הזאת, וזאת סתם הוצאת-דיבת-הארץ רעה. צריך רק לדעת איפה לחפש אותם. הנה, למשל, אברי אונגר. לא צריך להס' תכל בו פעמים כדי לדעת שהוא מה שמכר נה, גבר מקצועי. אברי עצמו אינו מתכחש לרושם שהוא יוצר, אלא רק מנסה להס' ביר: 'אני מכונה של אהבה. יש לי לב גדול יותר משהיה לריצ'ארד לביהארי.' הוא בן 37, אבל נראה הרבה יותר צעיר מכפי גילו. מכסים 36. והוא אולי הגבר הישראלי היחיד שבגיל כזה כבר יכול להת' פאר שהיו לו שלוש נשים, והכונה היא ל' כאלה שגם הממשלה וגם הרבנות הכירו בהן. לפני שבוע הוא חגג את טכס הגירו' שין השלישי שלו, מה שנתן לא סיבה טובה להיזכר בהיסטוריה של אהבותיו ה' רישמיות.

אשתי הראשונה היתה הולנדית בשם ואנדה. הייתי אז בן 18 וחצי, והיא היתה בת 22. הכרתי אותה כשהייתי שיכור, וכשהתגרשתי ממנה הייתי עדיין שיכור. זהו התרחש כל כך מהר, שלא הספקנו אפילו לעשות ילדים. אחרי זה לקחתי לי ארבע נשים חופש מחיי נשואין, אותן הקדשתי לצבא הבריטי. אשתי השניה היתה בתו של מנהל אחד ממוסדות ההסתדרות. היינו נש' אים תשעה חודשים, וכשהתגרשנו היתה לנו ילדה יפהפיה בת שבעה חודשים. זה לא פאטנט מיוחד שלי. פשוט, כשהתחתנו היא היתה בחודש השביעי. עכשיו היא נשואה לפרופסור לפיסיקה. ככה זה, כל חתיכה ש' אני נוגע בה, זה כמו קמיע. כולן ה' חתנו, והתחתנו טוב, אפילו אלה שהיו קצת בהריון.

בפעם השלישית נשאתי לאשה מורה ל' התעמלות וללידה-טבעית. היינו נשואים שבע שנים, מזה היינו יחד רק חמש. בעצמ,

זו אהבה כה לוחטת ובולטת, שלא היה ספק שהיא תסתיים בנושואין. כשאיקה נסע לפאריז, דיברו כולם שאוטוטו תיטע דפנה אליו כדי שיענוד לה שם את הטבעת. במ' קום זה היא התניסה לנח"ל וקטפה תפוחי-אזמה באיזה ישוב-ספר, מה שנחשב על-ידי רבים לביזבוז. אבל איך אמר איינשטיין הגדול? (או שמא היה זה גיטוין): 'שום דבר לא הולך לאיבוד בטבע'. אחד מחבריו הטובים של איקא, שרצה לנחם את דפנה על הפסקת הרומן שלה עם הצייר, הכיר לה את סם, לפני כתשעה חודשים. השבוע הם נשאו בטכס מפואר במלון זן, ובעוד חמישה שבועות כבר תהיה דפנה אורחת אמריקאית. על הבגדים שהכינה דפנה לקראת המאר' רע, ועל אהבתה הלוהטת ונכונותה להיות עקרת בית לדוגמה, מדברת בינתיים כל העיר.

האם נכון ש...

● פקיד ממלתי בכיר מאוד, ה' סבור שהוא מייג את המדינה לא רק בתפקידו אלא גם בחיצוניותו, נוהג לע' רון מדי חודש שטיפת תמצן לשערותיו במספרה ירושלמית, כדי לשמור על גוון שעריו הבלונדי?

● שאחד המנצחים-האורחים של ה' תזמורת הפילהרמונית הישראלית, שב' ביקוריו הקודמים היה עורך קונצרטים פרטיים עם כמה מנעויות-הזוהר הידר' עות של תל-אביב, נאלץ בביקורו האח' רון להתבודד, ולבלות את מרבית זמנו בישיבה בבת-יקפה, משום שכל מארחי' תיו בעבר כבר הספיקו לרכוש לעצמן בעלים?

● שחקן ידוע, שהצליח לאחרונה בארץ, עזב את ישראל לארצות-הברית לתקופה של שבועיים ימים, כדי להשי' לים את הסידורים האחרונים לשם קב' לת אזרחות אמריקאית?

מתכוננים אליו. יש לו שסח דיג באלת. 'העונה נמשכת שלושה חודשים', מספר אברי, 'זה מין פוקר כזה בו אתה משחק על עשרות אלפי לירות.' חוץ מהריסת חייה-הנשואין של עצמו, יש לאברי תחביב נוסף: הריסת מכוניות. גם בתחביב זה הספיק כבר להרוס כליל שלוש מכוניות. 'השנה, למשל', הוא מספר, 'עשר תי את התאונה היפה ביותר של המדינה. ליד באר-שבע נכנסתי במכונית לניקוזן פתוחה לתוך משאית אוטוקארט, והורדתי לה את הגלגלים.' במה שנוגע לסיפורים המהלכים אודותיו, אין אברי, יליד צ'כיה, משאיר מקום לספק. 'אף פעם לא הלכתי עם זקנה, ולקחתי מ' מנה כסף בשביל זה. זו סתם השמצה. נכון שקורה לי הרבה פעמים שאני יוצא עם חתיכה, ולא חשוב אם היא בת 18 או בת 35, ולא איכפת לי שהיא תשלם עבור ה' בליו. אני חושב את עצמי למשהו יקר. ודברים יקרים עולים בכסף. אני אוהב לבלות ולהנות. אני אוהב סיגארים טובים, משק' אות טובים, והשגעונות שלי עולים כסף. האוכל, למשל, לא תופס אצלי מקום חשוב. אני חי על האהבה.'

יש לו לאברי תיאוריה משלו על האהבה והנשים. 'אני לא רק אחרי נשים. נשים הן כמו אוטובוסים - באות בזמנים קבועים, אחת אחרי השניה. אינני יוצא עם כל אשה שעוברת ממול. אני מאמין שיש איזה כוח שמכחן גורלות, ושולח את הטוב לגברים הטובים. הצרה היא רק בזה שכשאתה משג אשה, ותהיה היפה והטובה ביותר, אין לזה סוף. זה כמו מכוניות. כל שנה יש מודל חדש. וכל אשה שאתה מכיר, אפילו אם היא עוברת, משאירה עליך כתם.' בסך הכל רואה אברי, מי שהיה לוחם בחטיבת הראל ומראשוני הצנחנים, את עצ' מו 'כישלון חרוץ'. אולי מפני שלא ידע להיות משריין די הצורך מפני נשואין. כש' נטאל האם היה חוזר על אותן שגיאות אילו ניתנה לו האפשרות להתחיל את הכל מחדש, השיב: 'בטח, רק הייתי מתחיל אותן הרבה יותר מוקדם.'

רק רומנים בינלאומיים

שלה. הוא היה נשוי, או משהו כזה. היא חיכתה כמה חודשים לראות איך יפתחו העניינים, ולא הצליחה לראות שום דבר,

נורית נאמן

אולי משום שהיא נוהגת להרכיב משקפיים שחורים. אבל ברומנים האמריקאיים, בניגוד לצר' פתיים, יש האפי-אנד. וכך, מקווים, יהיה גם ברומן האמריקאי של נורית.

עוד פרח ענוג מפרחי הבמה העברית נת' לש בימים האחרונים מעל הקרשים לפני שהספיק אפילו לפרוח. הכוונה היא לנורית נאמן (23), אחד המוצרים הדרמאטיים ש' יצר ד"ר חיים גמזו, כשהיה עוד מנהל בית-הספר לאמנויות ברמת-גן, ושהספיק כבר לצעוד צעדים ראשונים גם בקולנוע (גיני) וגם בתיאטרון (מוישה וינטלאטור). נורית נטעה לפני שבוע לארצות-הברית. שם צריך לחכות לה צעיר בשם לארי, אותו הכירה לפני כשנה בכסית. הם הספיקו להכיר זה את זה רק שבוע, אבל הרומן נמשך במכתבים. עד שלאחרונה הגיע גם מכתב שכלל הצעת נשואין וכרטיס נטיה. ידידיה של נורית מקווים רק שהנטיעה לא תסתיים כמו הנטיעה הקודמת שלה. אז התאהבה במורה הצרפתי שלה בבית-הספר הדרמאטי ברמת-גן, שהבטיח לה נשואין, וברחה איתו לפאריז. אך תחת לקחת אותה לביתו, שכר לה המורה הצרפתי דירה מ'

חתונה במועדון-לילה

בפעם הראשונה בהיסטוריה, אולי, נער' כה השבוע חתונה במועדון-לילה. זאת היתה חגיגת נשואיהם של ז'וזף (ג'וזף) תמיים, הדוגמנית הצרפתייה, שרק לפני חוד' שים מספר הגיעה ארצה, והגרפיקאי הצעיר שלמה לוי. השניים, שהחליטו להינשא בתום שלושה חוד' שי חניון גמרצם, החליטו לערוך את חגיגתם במועדון ה' לילה עומאר-יאס ביפו, שם הזמינו עבור כל אחד מ' קרואיהם כוסית וי' סקי. בדיק באותו לילה נערכה במקום גם מסיבת פרידה ליפה וירקוני, ש'

ז'וזף

סיימה את הופעתה במועדון, והעומדת ל' צאת שוב לארצות הברית. הנשפיה הכפר' לה הסתיימה כשהחתן השתוי נשק לכל היפהפיות במקום, לפני שחזר אל אשתו.